DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok XXV | Warszawa, dnia 20 grudnia 1948 r. | Nr 21

TREŚĆ:

CZĘŚĆ A.

DZIAŁ OGÓLNNY.

402

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 grudnia 1948 r. w sprawie ustalania kosztów własnych materiałów loco budowa.

Przy sporządzaniu kosztorysów urzędowych należy w następujący sposób obliczać koszt własny materiałów loco budowa:

1. Do cen detalicznych według cenników C. H. M. B. loco skład **doliczać rzeczywiste koszty transportu** w/g ustalonych lokalnych stawek.
2. Jeżeli na budowę materiały sprowadzane są wagonowo, cenę materiałów przyjmuje się według cennika C. H. M. B. loco stacja odbiorcza z doliczeniem **faktycznych kosztów wyładunku** i przewozu z rampy kolejowej na plac budowy.
3. Jeżeli odległość placu budowy od składu materiałów jest znaczna, szczególnie, gdy miejscowość, w której robota ma być wykonana składu nie posiada, koszty przewozu muszą być ustalone przez władze administracji ogólnej (zarząd miejski, urząd gminny) lub potwierdzone przez te władze na odnośnych rachunkach.
4. Do tak obliczonego kosztu materiału loco budowa należy doliczać ustaloną stawkę generalii.

Okólnik wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-0-129-48.

DZIAŁ PERSONALNY.

403

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 27 listopada 1948 r. w sprawie uzupełnienia zarządzenia z dnia 13 lutego 1948 r. o premiowaniu drużyn parowozowych za wykorzystanie parowozów.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 13 lutego 1948 r. o premiowaniu drużyn parowozowych za wykorzystanie parowozów (Dz. Urz. M. K. Nr 6, poz. 83) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 5 wstawia się nowy § 6 o następującym brzmieniu: „Za czas urlopu wypoczynkowego, delegacji służbowej do dni 14-tu, oraz za czas choroby, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem na służbie do dwóch miesięcy, jeżeli za okres ten pracownikowi przysługuje prawo do wynagrodzenia, wypłaca się premię w wysokości przeciętnej premii za ostatnie 3 miesiące.

2) numerarację §§ 6—8 zmienia się na „7—9".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1948 r.

Nr. Pers. 2-4223-2-48.

404

Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 11 listopada 1948 r. o uzupełnieniu przepisów wykonawczych do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 26 stycznia 1948 r. o premiowaniu pracowników przedsiębiorstwa PKP za oszczędne użycie paliwa na parowozach normalnotorowych.

W celu wyjaśnienia możliwych wątpliwości i w celu zwiększenia kontroli nad należytym obliczaniem premii za oszczędne użycie paliwa na parowozach, uzupełnia się przepisy wykonawcze do wyżej wymienionej premii, podane w załączniku do zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 lutego 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 6, poz. 82), jak następuje:

1) w § 3 na końcu dodaje się trzy dalsze zdania o brzmieniu następującym:

„W przypadku podwójnej trakcji dopuszczalne zużycie za przewieziony ciężar pociągu (za wykonane brutto-tono-kilometry) dolicza się dla parowozu doprzęgowego tylko wtedy, jeżeli doprzęg drugiego parowozu był konieczny ze względu na nadmierny ciężar pociągu. W takim razie ilość wykonanych brutto-tono-kilometrów dzieli się pomiędzy oba parowozy proporcjonalnie do ilości osi wiązanych każdego parowozu. Jeśli doprzęg był spowodowany tylko chęcią uniknięcia zajęcia trasy przez przesyłanie parowozu luzem, wówczas dla parowozu doprzęgowego nie dolicza się dopuszczalnego zużycia rozchodu węgla na przewiezienie ciężaru pociągu, lecz oblicza się dla niego zużycie dopuszczalne tylko jak za przebieg luzem".

2) w § 4 ust. 1 na końcu kładzie się przecinek i dodaje się słowa: „a które musi się równać ilości zużytego węgla, otrzymanej jako suma ilości z kwitów poborowych, druk Z 110 i sprawdzonej przez porównanie z ilościami wynikającymi z wykazów wydawczych Z 112 i z rachunku materiałowego za dany miesiąc".

Nr VI. 1-83-20-48.

405

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 30 listopada 1948 r., w sprawie ulg przejazdowych dla rodzin pracowników (emerytów, rencistów) PKP.

1. Prawo do ulg przejazdowych w ramach „Przepisów Nr A. 6 o przejazdach i przewozach ulgowych dla pracowników PKP i ich rodzin" przysługuje pracownikowi (emerytowi, renciście) przedsiębiorstwa „PKP":

1) na małżonka, t.j. na osobę, z którą pracownik (emeryt, rencista) zawarł związek małżeński w sposób prawem przepisany, mianowicie:

a) na żonę w każdym przypadku, jeżeli żyje z żoną w spólności małżeńskiej, bez względu na to, czy pobiera na nią dodatek lub zasiłek rodzinny, czy nie (w odniesieniu do emerytów i rencistów również w razie zawarcia przez nich związku małżeńskiego po rozwiązaniu stosunku służbowego), natomiast w razie separacji sądowej tylko wówczas, gdy na mężu (pracowniku, emerycie, renciście) ciąży obowiązek utrzymywania żony (alimenty),

b) na męża niezdolnego do zarobkowania, jeżeli pobiera na niego dodatek lub zasiłek rodzinny;

2) na dzieci (z małżeństwa jak i pozamałżeńskie), dzieci przysposobione, dzieci ofiar wojny, przyjęte na wychowanie, pasierbów oraz wnuki, jeżeli pobiera na te osoby dodatek lub zasiłek rodzinny;

3) na córkę (pasierbicę) pracownika (emeryta, rencisty) również wówczas, gdy nie pobiera na nią dodatku (zasiłku) rodzinnego, jeżeli wymieniona osoba prowadzi gospodarstwo domowe pracownika (emeryta, rencisty) — na warunkach określonych w zarządzeniu Ministerstwa Komunikacji z dnia 17 marca 1948 r. Nr Pers. 2-430—4-48;

4) na pomocnicę domową, po przedstawieniu dowodu Ubezpieczalni Społecznej o ubezpieczeniu pomocnicy domowej na wypadek choroby, macierzyństwa oraz innych powodów niezdolności do pracy (starość, nieszczęśliwy wypadek w zatrudnieniu).

2. Zgodnie z przepisem § 3 ust. ostatni powołanych na wstępie „Przepisów Nr A. 6" może nastąpić przyznanie świadczeń przejazdowych dla:

1) członka rodziny oraz pomocnicy domowej pracownika (emeryta, rencisty) — tylko na skutek podania pracownika (emeryta, rencisty), a jeżeli pracownik (emeryt, rencista) jest ubezwłasnowolniony — na skutek podania jego prawnego opiekuna,

2) sierot, pobierających z funduszów przedsiębiorstwa „PKP" zaopatrzenie (renty) sieroce, tylko na skutek wystąpienia ich opiekuna (matka lub inny prawny opiekun), do którego rąk następuje wypłata zaopatrzenia (renty) sierocej; wyjątek stanowią pełnoletnie sieroty zupełne, pobierające zaopatrzenie (renty) sieroce do rąk własnych, któ rym należy udzielać omawianych świadczeń na skutek ich wystąpień.

3. Równocześnie Ministerstwo Komunikacji przypomina, że zakres świadczeń przejazdowych i przewozowych dla:

1) pracowników sezonowych PKP i ich rodzin — określa zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 grudnia 1946 r. Nr Pers. 2-130-13-46,

2) uczniów warsztatowych — reguluje okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 31 lipca 1948 r., Nr Pers. 2-130-25-48.

Nr Pers. 2-430-11-48.

DZIAŁ RUCHU KOLEJOWEGO.

406

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 30 listopada 1948 r. w sprawie zmian w Przepisach prowadzenia statystyki pracy taboru PKP.

Niniejszym zarządzam:

1. W Przepisach prowadzenia statystyki pracy taboru PKP Nr R 37 zatwierdzonych zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany:

1) w wierszu 2 i 5 ustępu wstępnego w rozdziale 1 (Postanowienia ogólne) w § 7 ust. 2, w § 9 ust. 1 i 3, w § 11 ust. 1, w § 16 ust. 3, 4, 5, 6, 8, 12 i 13, w § 21 ust. 1, 2 i 3, w § 24 ust. 4, 5 i 6 wyrazy: „dział statystyczny" zastępuje się wyrazami „dział statystyki pracy taboru", użytymi w odpowiednim przypadku i liczbie;

2) w § 9 ust. 1 wyraz „pasażerski" zastępuje się wyrazami „ruchu pasażerskiego";

3) w § 10 ust. 1 na wstępie wstawia się zdanie o brzmieniu: „Dział ruchu towarowego wydziału ruchu DOKP dostarcza działowi statystyki pracy taboru tego wydziału na dzień 10-go każdego miesiąca przeciętne dane o ilostanach wagonów towarowych";

4) w § 11 ust. 1 po słowach: „wydziału ruchu DOKP“ dodaje się słowa: „otrzymuje od działu ruchu towarowego, który je“;

5) w załączniku Nr 1 (do § 5 ust. 2) na str. 72 przy Nr porz. 88 litery a), b), c), d), e) wymienione określenie tablicy „XA“ zmienia się na „XB“;

6) na str. 82 po Nr porz. 115 dodaje się nowy „Nr. porz. 115a“, przy którym wpisuje się pod nagłówkiem „Wyszczególnienie danych“ słowa: „Przeciętny przebieg w kilometrach 1-go wagonu osobowego na dobę“, pod nagłówkiem: „Umieszcza się w wykazie R Nr 148“ oznaczenie: „Tabl. XV, rubr. 331a“, pod nagłówkiem zaś: „Wskazówki dla obliczania mierników i współczynników statystycznych“ (na str. 83) tekst: „Wyprowadza się dzieląc sumę wagonokilometrów, wyrażających przebieg miesięczny wagonów osobowych do przewozu podróżnych w pociągach pasażerskich (rubr. 137, poz. „i“ Tabl. IXA wykazu R Nr 148), przez przeciętny dzienny ilostan tych wagonów (rubr. 15 poz. „a“ Tabl. II wykazu R Nr 148) i przez ilość dni kalendarzowych w miesiącu. Wynik wykazuje się w liczbach całych;

7) w załączniku Nr 2 (do § 6 ust. 3) na str. 117 po rubryce 331 dodaje się rubrykę „331a“ z nagłówkiem o treści: „Przeciętny przebieg w kilometrach 1-go wagonu osobowego na dobę“.

2. Termin wejścia w życie Przepisów przesuwa się z dnia 1 sierpnia 1948 r. na dzień 1 stycznia 1949 r.

Nr IV. 3 K-901-13-48.

407

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 grudnia 1948 r. w sprawie zmian w Instrukcji Nr R 41 o prowadzeniu raportu z jazdy, załączników do niego i wykazu pracy parowozu oraz o obliczaniu dodatku godzinowo - kilometrowego pracownikom drużyn konduktorskich.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

W Instrukcji Nr R 41 zatwierdzonej zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 19 marca 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 7, poz. 116) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 8 ust. 7 (str. 23) po wyrazie: „z ludźmi“ cyfrę i wyraz „3 tony“ zmienia się na „5 ton“;

2) w § 18 (str. 50) wskazówki do rubr. 29 po wyrazie „pociągowe“ należy postawić przecinek i dopisać: „stacji stycznych z innymi DOKP.“;

3) w § 21 ust. 4 (str. 59) w wierszach 5 i 6 wyrazy „statystycznego i statystyczne“ zmienia się na: „statystyki pracy taboru“;

4) w załączniku wzorze Nr 8 na tylnej stronie w nagłówku rubryki 29 po wyrazie „parowozu“ należy dopisać: „styczne z innymi DOKP i dokonywania manewrów pociągowych oraz“, a w rubryce 50 wyraz „przetoki“ zastąpić wyrazem „manewry“.

§ 2.

Termin wejścia w życie Instrukcji przekłada się na dzień 1 stycznia 1949 r.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr IV. 3K-901-17-48.

408

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 listopada 1948 r. w sprawie zatwierdzenia „Przepisów o kontroli biegu pociągów pasażerskich Nr R 53“.

Niniejszym zatwierdzam „Przepisy o kontroli biegu pociągów pasażerskich Nr R 53“, które ukażą się w osobnym wydaniu.

Przepisy te wchodzą z życie z dniem 1 stycznia 1949 roku.

Nr IV. 2-408-4-48.

DZIAŁ KOLEI DOJAZDOWYCH.

409

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 listopada 1948 r. o wprowadzeniu służbowych znaczków rozpoznawczych dla konduktorów w pociągach pasażerskich kolei wąskotorowych (dojazdowych).

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Pracownicy przedsiębiorstwa „PKP“, wykonywujący służbę konduktorów rewizyjnych w pociągach pasażerskich kolei wąskotorowych (dojazdowych) są obowiązani do noszenia w czasie pełnienia służby służbowych znaczków rozpoznawczych według wzoru określonego w zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 8 lipca 1948 r. o wprowadzeniu służbowych znaczków rozpoznawczych dla konduktorów w pociągach pasażerskich kolei normalnotorowych (Dz. Urz. M. K. Nr 13, poz. 253).

§ 2.

Służbowy znaczek rozpoznawczy należy nosić w czasie służby na pasku torby konduktorskiej, na wysokości górnych kieszeni kurtki mundurowej a na płaszczu na wysokości drugiego — licząc od góry — guzika płaszcza mundurowego; znaczek należy przykręcić do paska torby w ten sposób, aby był widoczny dla podróżnych i organów kontrolnych.

§ 3.

Ustala się następującą numerację służbowych znaczków rozpoznawczych dla konduktorów rewizyjnych kolei wąskotorowych oraz kierowników pociągów kolei wąskotorowych, pełniących czynności konduktorów rewizyjnych, zwanych w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia konduktorami:

dla konduktorów z D.O.K.P. w

Warszawie	— od	Nr	10000	do	10099
Lublinie	— „	„	10100	„	10199
Krakowie	— „	„	10200	„	10299
Katowicach	— „	„	10300	„	10399
Łodzi	— „	„	10400	„	10599
Wrocławiu	— „	„	10600	„	10699
Poznaniu	— „	„	10700	„	10799
Szczecinie	— „	„	10800	„	10899
Gdańsku	— „	„	10900	„	10999
Olsztynie	— „	„	11000	„	11099

z Zarządu Warszawskich Kolei Dojazdowych —

— „ „ 11100 „ 11599

§ 4.

Zakupu służbowych znaczków rozpoznawczych dokonywa centralnie Ministerstwo Komunikacji.

§ 5.

Służbowe znaczki rozpoznawcze są wydawane bezpłatnie przy uwzględnieniu przepisu § 7.

§ 6.

Rejestrację służbowych znaczków rozpoznawczych prowadzą: wydział (dział) kolei wąskotorowych macierzystej DOKP (Zarząd Warszawskich Kolei Dojazdowych) oraz stacje k.w., będące siedzibą drużyny konduktorskiej, do której należy konduktor.

§ 7.

W razie utraty służbowego znaczka rozpoznawczego, konduktor otrzymuje nowy służbowy znaczek rozpoznawczy z rezerwy znaczków, będącej w dyspozycji wydziału (działu) kolei wąskotorowych macierzystej DOKP (Zarządu W.K.D.):

1) za opłatą w wysokości kosztów własnych PKP w przypadku utraty znaczka z powodu kradzieży lub z jakiejkolwiek przyczyny wynikającej z niedbalstwa; wysokość opłaty za znaczek ustala Ministerstwo Komunikacji;

2) bezpłatnie, jeżeli utrata znaczka nastąpiła z innych powodów, aniżeli wymienione w pkt. 1).

§ 8.

1. W celu otrzymania nowego służbowego znaczka rozpoznawczego w miejsce utraconego, konduktor jest obowiązany zgłosić fakt utraty znaczka dyspozytorowi drużyn konduktorskich, podając okoliczności faktu utraty znaczka.

2. Stacja k.w., będąca siedzibą drużyny konduktorskiej, do której należy dany konduktor, bezzwłocznie zawiadamia o utracie znaczka przez konduktora wydział (dział) kolei wąskotorowych macierzystej DOKP (Zarząd W.K.D.).

3. Na podstawie powyższego zawiadomienia wydział (dział) kolei wąskotorowych (Zarząd W.K.D.) przydziela konduktorowi nowy znaczek rozpoznawczy, unieważniając rownocześnie okólnikowym zarządzeniem Nr utraconego znaczka rozpoznawczego.

§ 9.

W razie utraty służbowego znaczka rozpoznawczego, należy wyznaczyć konduktora do czynności niezwiązanych z rewizją biletów na okres czasu od dnia utraty znaczka do dnia wydania nowego znaczka, przy czym okres ten nie może trwać dłużej niż miesiąc.

§ 10.

W razie przewidywania wyczerpania rezerwy znaczków, będącej w dyspozycji DOKP (Zarządu W.K.D.), należy niezwłocznie zgłosić Ministerstwu Komunikacji ilościowe zapotrzebowanie na nowe służbowe znaczki rozpoznawcze.

§ 11.

Konduktor, przeniesiony do innej DOKP lub do innych czynności albo zwolniony ze służby, jest obowiązany zwrócić służbowy znaczek rozpoznawczy dyspozytorowi drużyn konduktorskich; w razie niedopełnienia powyższego obowiązku, konduktor winien uiścić opłatę w wysokości kosztów własnych PKP niezwróconego służbowego znaczka rozpoznawczego (§ 7), unieważnienie zaś znaczka powinno nastąpić w trybie ustalonym w § 8 ust. 3.

§ 12.

Konduktora pełniącego służbę bez służbowego znaczka rozpoznawczego lub ze znaczkiem rozpoznawczym, noszonym w sposób niewidoczny dla podróżnych oraz organów kontrolnych, należy pociągnąć do odpowiedzialności służbowej.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1949 r.

Nr Pers. 2-431-60-48.

DZIAŁ ELEKTROTECHNICZNO - KOLEJOWY.

410

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 grudnia 1948 r. w sprawie zakładania telefonów służbowych w mieszkaniach pracowników działu komunikacji.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

1. Pod pojęciem telefonu służbowego w mieszkaniu pracownika w rozumieniu niniejszego zarządzenia, uważa się telefon założony i utrzymywany przez urząd, instytucję lub przedsiębiorstwo państwowe działu komunikacji, dla celów tego urzędu (instytucji, przedsiębiorstwa).
2. Założenie telefonu służbowego w mieszkaniu pracownika powinno być podyktowane koniecznością szybkiego komunikowania się z pracownikiem w godzinach pozabiurowych w związku z jego stanowiskiem lub czynnościami służbowymi, jeżeli dany pracownik musi decydować także z mieszkania w ważnych sprawach służbowych w związku z ciągłością pracy w podległej mu służbie.

§ 2.

1. Telefony służbowe zakładane w mieszkaniach pracowników działu komunikacji mogą być dołączone do sieci telefonicznej Polskich Kolei Państwowych lub innej sieci zbudowanej dla celów łączności poszczególnych służb działu komunikacji albo też mogą być abonowanymi telefonami, włączonymi bezpośrednio do sieci telefonicznej państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".
2. Telefony służbowe zakładane w mieszkaniach pracowników z sieci telefonicznej PKP lub innej sieci zbudowanej do celów łączności poszczególnych służb działu komunikacji nie mogą mieć uprawnienia do prowadzenia rozmów z siecią miejską poza wyjątkami wskazanymi w § 4, pkt. 1) lit. a), c) oraz pkt. 2) lit. a).

§ 3.

Telefony służbowe muszą być założone w mieszkaniach prywatnych Ministra Komunikacji i Podsekretarzy Stanu w M.K. oraz Głównego Inspektora Komunikacji. Telefony te muszą ponad to posiadać uprawnienie do prowadzenia rozmów z siecią miejską.

§ 4.

Telefony służbowe zakładane są w miarę możliwości technicznych i finansowych w mieszkaniach następujących pracowników:

1) w Ministerstwie Komunikacji:
   a) dyrektorów departamentów, biur, Gabinetu Ministra, Prezesa Rady Komunikacyjnej oraz naczelników samodzielnych wydziałów,
   b) pracowników, którym powierzono zastępstwo organów wymienionych pod lit. a),
   c) kierowników grup inspekcji kolejowej i pozakolejowej w G.I.K. oraz 5 inspektorów po jednym z zespołu kontroli służby ruchu, mechanicznej, drogowej, elektrotechnicznej i lotnictwa cywilnego,
   d) naczelników Wydziałów: Pasażerskiego, Towarowego i Technicznego w Departamencie Ruchu Kolejowego oraz pracownika tegoż departamentu załatwiającego sprawy przewozów i przejazdów nadzwyczajnych,
   e) naczelników Wydziałów Mostów i Nawierzchni Departamentu Budowy i Utrzymania Kolei,
   f) naczelników Wydziałów Zabezpieczenia Ruchu Pociągów i Teletechnicznego w Departamencie Elektrotechnicznym oraz trzech pracowników tego departamentu sprawujących bezpośredni nadzór nad telefonią automatyczną, wzmacniakami i telefonią nośną oraz ruchem telefoniczno - telegraficznym,
   g) naczelników Wydziałów Technicznego i Lotnisk w Departamencie Lotnictwa Cywilnego,
   h) sekretarza Ministra Komunikacji,
   i) szoferów Ministra, Podsekretarzy Stanu oraz Głównego Inspektora Komunikacji;
2) w przedsiębiorstwie Polskie Koleje Państwowe:
   a) dyrektorów i wicedyrektorów k.p.,
   b) dyrektor Centralnego Biura Taryf i Rozrachunków Zagranicznych, Biura Elektryfikacji Kolei, Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego, oraz jednego zastępcy dyrektora: Biura Elektryfikacji Kolei i Dyrekcji Odbudowy Warszawskiego Węzła Kolejowego,
   c) naczelników służb ruchu, mechanicznej, drogowej, handlowo-taryfowej, sanitarnej, elektrotechnicznej, wąskotorowej i ochrony kolei oraz naczelników biur personalnego i wojskowego, naczelnika Zarządu Warszawskich Kolei Dojazdowych oraz naczelnika Zarządu Państwowych Kolei Linowych w Zakopanem,
   d) zastępców naczelników oraz starszych kontrolerów służby ruchu, mechanicznej, drogowej i elektrotechnicznej,
   e) kierowników działów silnych prądów, teletechnicznego i zabezpieczenia ruchu pociągów w wydziale elektrotechnicznym,
   f) naczelników oddziałów k.p. i ich zastępców,

g) kontrolerów służby ruchu, mechanicznej, drogowej, elektrotechnicznej oraz kontrolerów przewozów,

h) naczelników warsztatów mechanicznych, drogowych, elektrotechnicznych i elektrotrakcyjnych,

i) naczelników parowozowni, wagonowni, elektrowozowni i głównych akumulatorni oraz nasycalni materiałów drzewnych,

j) naczelników zarządów kolei wąskotorowych,

k) naczelników i zawiadowców stacji, zawiadowców odcinków drogowych i odcinków służby elektrotechnicznej,

l) torowych, mostowniczych oraz odcinkowych monterów i nadzorców przewodów,

ł) lekarzy rejonowych;

3) w Państwowym Instytucie Hydrologiczno-Meteorologicznym:

a) dyrektora i jego zastępców,

b) naczelnika Wydziału Przewidywań i Informacji Synoptycznych,

c) pracownika kierującego sprawami sygnalizacji przeciwpowodziowej;

4) w urzędach i przedsiębiorstwach niekolejowych:

a) dyrektorów okręgów dróg wodnych, kierowników państwowych zarządów wodnych oraz pracowników służby łączności dróg wodnych, którym powierzono bezpośrednią odcinkową konserwację sieci,

b) dyrektorów Państwowej Żeglugi na Odrze i Państwowej Żeglugi na Wiśle,

c) dyrektora P.K.S. i jego zastępców, oraz kierowników oddziałów P.K.S.,

d) dyrektora naczelnego oraz dyrektorów technicznego i administracyjnego P.L.L. „Lot",

e) dyrektora P.B.P. „Orbis".

§ 5.

Pracownikom, którym zakłada się telefony służbowe w mieszkaniach nieuprawnione do rozmów z siecią miejską, mogą być założone na ich prośbę w miarę możliwości technicznych telefony uprawnione do takich rozmów pod warunkiem pokrycia przez nich dodatkowych kosztów, związanych z tego rodzaju telefonem oraz ryczałtu za rozmowy z siecią miejską.

§ 6.

Telefony służbowe założone w mieszkaniach pracowników niewymienionych w § 4 podlegają zdjęciu.

§ 7.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr I. 1-0-112-48.

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

411

Ustawa z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia.

(p. Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434).

412

Orzeczenie Nr 14 Ministra Komunikacji z dnia 30 października 1948 r. o przejściu na własność Państwa przedsiębiorstw drogowych.

(p. Monitor Polski Nr A—79, poz. 707).

413

Orzeczenie Nr 15 Ministra Komunikacji z dnia 6 listopada 1948 r. o przejściu na własność Państwa przedsiębiorstw komunikacyjnych.

(p. Monitor Polski Nr A—79, poz. 708).

KOMUNIKAT KOMISJI JĘZYKOWEJ.

Nr 3.

Spis wyrazów, wyrażeń i terminów niewłaściwych i właściwych.

NIEWŁAŚCIWE:		WŁAŚCIWE:
berwiono		**bierwiono**
budynek **mierzący** 20 m wysokości		budynek **mający** 20 m wysokości, wysokości 20 m
butel		**butla**
czas **napędu** stacji wodnej		czas **pracy pompy kolejowej** stacji wodnej
dochodzenie **wypadkowe**		dochodzenie **w razie wypadku**
dominuje zasada	lepiej	**przeważa** zasada
dysponowana siła hamulca		**rozporządzalny** ciężar hamowania
iść na rękę, działać		**popierać, pomagać, współdziałać**
powinien **figurować** napis		powinien **się znajdować** napis
formować protokół		**sporządzać, spisywać** protokół
fuzja firm		**połączenie, złączenie** firm

globalna suma wynosi		ogólna, całkowita suma wynosi
identyczny sposób		taki sam sposób
i to, lub a to		mianowicie
koincydencja		zbieżność okoliczności
książka przepustkowa		książka przepustek
kontroler parowozowy		kontroler parowozów
konserwacja parowozu	lepiej	utrzymanie parowozu
korki łatwopalne		korki topliwe
macierzysty język		język ojczysty
w miejsce		zamiast
nota werbalna	lepiej	nota ustna
oddać skok		skoczyć
odprawiacz pociągów		wyprawiający pociąg
ogrzewaniony sprzęg		sprzęg ogrzewczy
osmarowanie parowozu		nasmarowanie parowozu
piastuje ważną rolę kontroler		czynności kontrolera są ważne
piecowe ogrzewanie		ogrzewanie piecami
podanie w przedmiocie		podanie o co, w sprawie
pokój zabiegowy		pokój zabiegów
pontoniak		most pontonowy
postawić zarzut		uczynić zarzut
postawić termin		wyznaczyć termin
powierzchnia ogrzewcza, ogrzewana		powierzchnia ogrzewalna
protokół kasacyjny parowozu		protokół wykreślenia z inwentarza parowozu
przydzielony na inwentarz		zapisany do inwentarza
przyległe pismo		załączone pismo
przelotnia		skrzynka przelotowa
rozchodzi się o to		chodzi o to
serwis		obsługa, służba
sfinalizować		ukończyć, zakończyć
sklepienie rusztu		sklepienie skrzyni ogniowej
specjalna sumienność		wyjątkowa, szczególna sumienność
sugerować się		ulegać złudzeniu, łudzić się
szukanie za czym		szukanie czego
tamtejsze — tutejsze pismo		wasze — nasze pismo
na tapet przyjdzie		wejdzie na porządek dzienny, znajdzie się na porządku dziennym
używać co		używać czego
warunki techniczne obejmują manometry		warunki techniczne dotyczą manometrów
węglowoźna linia		linia węglowa
wiercenie za ropą		wiercenie w poszukiwaniu ropy
wymnożyć tony		pomnożyć liczbę ton przez
wytyczne dla czego		wytyczne do czego (do planu, projektu, ale wytyczne dla budowniczego)
zafiksować podstawy		ustalić, utrwalić podstawy
zapisek		notatka, zapiska
zaplanowanie pracy parowozów		ułożenie planu pracy parowozów
zdatny dla czego		zdatny do czego
zdementować	lepiej	zaprzeczyć, sprostować
zesumowanie	lepiej	zsumowanie, dodanie
zwariantowanie		opracowanie, wprowadzenie kilku odmian, wariantów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4 Departament Organizacyjno-Prawny (Wydział Organizacyjno-Ustawodawczy). Telefon wew. M. K. Nr 54-'4.
Adres Administracji: Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji, ul. Chałubińskiego 4.
Konto czekowe P.K.O. Nr I-658 — Telef. wew. M. K. Nr 337

Do nabycia w Administracji Wydawnictw M. K., w składnicach taryfowych D. O. K. P. i C. B. T. R. Z. w Bydgoszczy. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzedów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Warunki prenumeraty: Prenumerata wynosi w Kraju:
Kwartalnie zł 150, półrocznie 300 zł, rocznie 600 zł. Cena każdego numeru zł 35.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Zakłady Graficzne Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, Chałubińskiego Nr 4.